

PS Justinian Chira – Pastorală la Nasterea Domnului 2008

† Iustinian

Din mila lui Dumnezeu, Episcop al Maramuresului si Satmarului.

Iubitului cler, cinului monahal, dreptcredinciosului nostru popor din Episcopia Ortodoxa Romana a Maramuresului si Satmarului:

Har, binecuvantare si pace de la Dumnezeu iar de la noi, calde urari de liniste si fericire pentru Sfintele Sarbatori ale Nasterii Domnului.

Prea cinstiti si iubiti frati,

Sarbatoarea Nasterii Domnului este ziua in care toata suflarea din cer si de pe pamant, toata creatura trebuie sa se opreasca uimita, pentru ca in aceasta zi, cand Cuvantul lui Dumnezeu, “prin care s-au facut toate cate s-au facut”, cum ne spune cuvantul inspirat de Duhul Sfant (In 1,3) s-a dezbracat, “s-a golit” pe Sine de slava si s-a facut om, facandu-se ascultator de Tatal care “asa de mult a iubit lumea, adica pe om, incat pe Unul Nascut Fiul Sau L-a dat pentru mantuirea lumii” (In 3,16).

Dumnezeu a coborat pe pamant, Creatorul lumii a venit intre noi si a primit sa guste din paharul vietii noastre, care este tulburat si amar din cauza greselilor noastre. N-a refuzat nici paharul mortii pe care ingerul Domnului i l-a oferit acolo, in Ghetsimani, cand Domnul se ruga cu sudori de sange. Atunci Hristos, atat ingerilor, cat si tuturor fiilor lui Adam, le-a aratat cat este de amar acest pahar al mortii. S-a rugat Tatalui “Tata fa sa treaca acest pahar de la Mine, dar nu dupa cum vreau Eu, ci faca-se voia Ta” (Mt 26,39). Astfel Mantuitorul, pe langa umilinta pe care a primit-o pentru mantuirea noastra, a primit sa guste si din paharul mortii, “facandu-se ascultator de Tatal pana la moarte si inca moarte de cruce” (Filip. 2,8). Astfel Fiul lui Dumnezeu ne-a facut partasi de marea bucurie a Nasterii Sale, pe care noi crestinii o traim in fiecare an la Nasterea Sa.

Profetul Isaia ne arata ca “prin rana Sa, noi toti ne-am vindecat” (Is 53,5). La fiecare sarbatoare a Nasterii Domnului, poporul lui Dumnezeu, toti cei ce cred si-L asculta, si-L iubesc pe Hristos, sunt mai tari, mai fericiti, mai sanatosi si cu trupul, dar mai ales cu sufletul, pentru ca Iisus Hristos n-a venit pe pamant, nu s-a intrupat ca dupa aceasta sa plece si sa ne lase orfani – “nu va voi lasa orfani”, zice Domnul (Ioan 14,18), “Iata Eu cu voi sunt pana la sfarsitul veacurilor” (Mt. 28,20), a zis Domnul catre ucenicii Sai, cand s-a intalnit cu ei, in Galileia si prin ei Hristos a transmis acest cuvint catre toti urmasii Apostolilor, catre toti slujitorii Evangheliei Sale, si catre toti cei ce vor crede prin ei in Tatal si in Fiul Sau, in Iisus Hristos.

“Aceasta este viata vesnica”, ne-a spus Iisus Hristos “sa creada in Tine si in Fiul Tau pe care Tu L-ai trimis” (In 17,3).

“Nu va voi lasa singuri” a zis Mantuitorul la Cina cea de taina (Ioan 14,18) si acest cuvint a sporit si sporeste si inmulteste bucuria in sufletele noastre in fiecare an, la Marele Praznic al Nasterii Domnului.

“Nu va voi lasa singuri”, ce cuvânt mare și sfânt, mai ales în timpurile noastre, când nenumărați oameni se simt singuri, se plâng de singurătate, sunt în mijlocul oamenilor, dar se simt singuri, sunt între prieteni mulți, însă de multe ori se simt singuri. Uneori, mulți se simt singuri și în familie. Care este cauza ca mulți oameni se simt nefericiți și singuri? Această suferință grea, pentru mulți este că s-au înstrăinat de Hristos, că nu cred în Iisus Hristos, că nu sunt conștienți că El, Dumnezeu nostru, a venit pe pământ, că s-a născut în lume, că a gustat din singurătatea în care era căzut omul când a ascultat de șoapta satanei și a pierdut legătura cu Dumnezeu, neascultând de glasul conștiinței care-l striga pe om, când face voia celui rău și nu-l ascultă pe Dumnezeu, care-l caută, care-l cheamă și care-l striga “Adame, Adame unde ești?”. Singurătatea, nefericita singurătate izvorăște din neascultarea cuvântului Domnului, care a zis ucenicilor și prin ei tuturor creștinilor “nu va voi lasa singuri” (In 14,18) și nici a cuvântului pe care Hristos l-a spus tuturor celor ce cred în El: “Iată eu voi fi până la sfârșitul veacurilor” (Mt. 28,20).

Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu nostru care S-a născut pe pământ nu ne-a părăsit, n-a plecat dintre noi, nu s-a înălțat la ceruri fără să se îngrijească de noi. Hristos a rămas cu noi, este între noi. El și-a zidit aici casa, cum zice Psalmistul, El și-a zidit casa și ne așteaptă ca un Stăpân și Domn. El este gata să ne spele picioarele, cum le-a spălat ucenicilor la Cina cea de Taină. El, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care S-a născut într-o peșteră săracă din Betleem și a preferat să se culce la nașterea Sa în ieslea dobitoacelor, care a fost mai curată decât asternutul oamenilor, ne-a lăsat atâtea daruri și a rămas chiar El între noi și cu noi.

Domnul ne-a lăsat pe pământ Biserica, locul pe care El a numit-o “Casa Tatălui Meu”. Fiecare Biserică este casa pe care Hristos ne-a lăsat-o nouă. Dar pe lângă clădirea pe care noi o numim Biserică, ne-a lăsat o Biserică mult mai minunată. Biserică este adunarea tuturor celor ce cinstesc Crucea lui Hristos și în numele Crucii se adună. Despre această, zice Hristos: “acolo unde doi sau trei se vor aduna în numele Meu, acolo voi fi și Eu în mijlocul lor” (Mt. 18,20).

El ne-a dat baia în care să ne botezăm și anume Taina Botezului, prin care ni se iartă păcatul strămoșesc și ne renaștem devenind fii ai lui Dumnezeu și partasi ai vieții veșnice. Domnul, pentru fiii Bisericii Sale, ce și-au purtat haina Botezului, a lăsat o Taină, o mare Taină, Taina Pocăinței, Taina prin care ne mărturisim toate păcatele și ne hotărâm să nu mai ascultăm de satana, ci să ne îndreptăm. Însuși Hristos ne spală păcatele, ne spală picioarele noastre, adică sufletele noastre, întinate de păcate.

Masa împărătească ne-a pregătit Hristos înainte de a pleca de pe pământ, Masa Altarului, în care vitelul cel gras îl junghie Tatăl ca să ne ospătam noi. Aici, pe Altar, Mielul lui Dumnezeu se junghie la fiecare Liturghie, pentru păcatele lumii, așa după cum Sfântul Ioan Botezătorul a proorocit, când văzându-L pe Hristos trecând a zis: “Acesta este Mielul lui Dumnezeu care se jertfește pentru păcatele lumii” (In 1,29). Prin Sfânta Euharistie sau Sfânta Cuminecătura Iisus Hristos este în mod real prezent permanent între noi.

Prin Sfânta Cuminecătura noi creștinii putem mânca Trupul lui Hristos și putem bea Sângele Lui spre viața veșnică, așa după cum a mărturisit în fața multimilor și în fața ucenicilor care ascultau acest cuvânt rostit de Hristos, zicând: “Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care o voi da pentru viața lumii este Trupul Meu”, a zis Domnul (In 6,51). Și continua mai departe: “Adevărat, adevărat vă zic vouă, dacă nu veți

manca trupul Fiului Omului si nu veti bea sangele Lui nu veti avea viata in voi. Cel ce mananca Trupul Meu si bea Sangele Meu ramane intru Mine si Eu intru el.” (Ioan 6,53,56). “Greu este cuvantul acesta” – au zis multi dintre ucenicii Lui “cine poate sa-l asculte?” (Ioan 6,60). “Si de atunci multi dintre ucenicii Sai s-au dus inapoi si nu mai umblau cu El”, ne spune Scriptura (Ioan 6,66).

Iata iubiti credinciosi, cate daruri ne-a facut noua Hristos, este adevarat, e greu de inteles, dar de acestea nimeni nu se indoieste din cei care cred in Cuvantul Lui Hristos, in Cuvantul Cuvantului lui Dumnezeu.

Prin toate acestea noi, cei ce ne bucuram in ziua aceasta mare in care praznuim Nasterea lui Hristos, ascultam ce ne-a daruit Hristos, suntem fericiti ca nu ne-a lasat Hristos orfani, ca nu ne-a parasit Hristos, ca nu suntem singuri si pentru ca sa ne luminam si sa ne mangaiem, ne-a lasat darurile acestea: Biserica, Botezul, Pocainta, Euharistia, daruri prin care dobandim Harul lui Dumnezeu si viata vesnica.

Iubitii mei frati,

La aceasta sfanta sarbatoare inca doua daruri ne-a mai lasat Domnul, cel ce a coborat de la Tatal pe pamant.

Ne-a lasat Cuvantul viu, Vestea cea buna, Evanghelia care este vie si datatoare de viata. “Cine asculta Cuvantul Meu si crede in Cel ce M-a trimis pe Mine, are viata vesnica si la judecata nu va veni ci s-a mutat din moarte la viata” (In 5,24). Evanghelia, Cuvantul viu al lui Dumnezeu, a inlaturat pustiul din lume si toata rautatea si nedreptatea de pe pamant. De aceea, in ziua aceasta a Nasterii Domnului, toti oamenii sunt chemati sa asculte cuvantul lui Dumnezeu, care S-a facut Prunc intr-o peștera din Betleem in urma cu doua mii de ani.

Al doilea dar, pe langa cel dintai, care este Cuvantul, este Fapta. Adica Hristos nu ne-a lasat numai Cuvantul ci si Fapta prin minunile savarsite aratandu-ne ca este Stapan si Domn al cerului si al pamantului, asa cum ne-a spus dupa Invierea Sa: “Datu-Mi-s-a toata puterea in cer si pe pamant” (Matei 28,18). Prin faptele Sale, Iisus, Care S-a nascut din Fecioara Maria, ne-a aratat si ne-a dovedit ca nu este numai om, ci si Dumnezeu adevarat.

De aceea, la Nasterea Sa, s-a luminat si cerul si pamantul. La Nasterea Domnului s-a aprins o lumina in lume care nu se va stinge niciodata. Soarele se va intuneca, candva stelele nu vor mai straluci pe cer, luna nu-si va mai arata lumina ei frumoasa care mangaie sufletele oamenilor si-i inspira pe multi sa gandeasca, sa scrie poezii si opere nemuritoare, sa cante cand tristetea incearca sa intunece sufletele oamenilor. Toate acestea vor pieri, dar lumina pe care a adus-o pe pamant Hristos, Cel care a zis: “Eu sunt Lumina lumii”, nu va inceta niciodata – asa dupa cum Domnul Hristos a spus: “Cerul si pamantul vor trece, dar din cuvintele Mele nicio iota si nicio cirta nu va trece” (Mt. 24,35).

Minunile pe care l-a facut Hristos sunt fapte, pe care nimeni nu le-a putut nega. Mortii pe care i-a inviat, mutii carora le-a dat graiul, orbii si indracitii pe care i-a vindecat de bolile lor, valurile marii si furtuna care i-au ascultat porunca linistindu-se, toate acestea si alte mai mari decat

acestea sunt marturii vii, care marturisesc ca Iisus Fiul Mariei este Hristos Mantuitorul lumii, ca Iisus este Dumnezeuul nostru. Dar Fapta care este mai presus decat toate faptele, minunea care intrece toate minunile Domnului este Invierea Sa, iar prezenta Sa in lume este prin prefacerea painii si a vinului in Trupul si Sangele Domnului. Aceasta infricosatoare minune, prefacerea painii si a vinului in Trupul si Sangele Domnului, este o permanenta minune care intrece toate minunile. Ea este darul cel mai de pret dat noua de Iisus Hristos, prin care El se afla intre noi si cu noi la fiecare Sfanta Liturghie.

Prin Taina aceasta, in trupul nostru se salasuieste veac de veac Hristos. Se innoieste lumea materiala, care se epuizeaza, iar timpul o imbatraneste si pierde, dar prin Liturghie, prin prefacerea unor elemente materiale in Trup si Sange dumnezeiesc, natura creata de Dumnezeu se innoieste mereu si cu ea se innoieste si natura noastra devenind nemuritoare.

Cuvantul si Fapta, impreuna cu Euharistia, care sta in fruntea tuturor minunilor, sunt cele doua mari daruri date noua de Dumnezeu, de care sa ne bucuram.

Sa-i multumim lui Dumnezeu in ziua aceasta in care a coborat pe pamant si S-a nascut din Preacurata Fecioara Maria.

Binecuvantarea Domnului sa vina peste voi, cu al Sau har si cu a Sa iubire de oameni. Sarbatori fericite si un An Nou binecuvantat. La Multi Ani.

Al vostru al tuturor, fierbinte rugator catre Dumnezeu.

*Justinian Chira,
Episcopul Maramuresului si Satmarului*